

Anotace

V teoretické části práce je uvedena nejprve definice úrazu, dále dělení úrazů dle úmyslu, mechanismu úrazového děje, místa vzniku úrazu, druhu zranění a podle zraněné části těla. V části práce o úrazové prevenci je popsáno jak lze úrazům předcházet, a to na úrovni primární (zabránění vzniku úrazu), sekundární (snížení závažnosti úrazu) a terciární prevence (minimalizace následků úrazu). Je rovněž poukázáno na nedostatečně klesající počet dětských úrazů ve srovnání se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku, Nizozemím a některými severními zeměmi zejména Švédskem a Finskem, kde dosahují nejlepších výsledků. V práci je rovněž uvedeno, kdy je možné úrazovou prevenci provádět (preventivní prohlídky, dispenzární prohlídky, ošetření úrazu). Problematika je popsána od první preventivní prohlídky novorozence, přes další preventivní prohlídky v období kojeneckém, batolecím, předškolním, mladším školním, starším školním až po období dospívání. Dále jsou uvedeny příklady nejčastějších druhů úrazů dětí a jednotlivá preventivní opatření u pádů, tonutí, při termických úrazech, otravách, vdechnutí nebo spolknutí cizího tělesa, udušení, uškrcení, při hře a při dopravních úrazech. Role zdravotníka spočívá v rozeznání úrazu, ošetření úrazu a provádění prevence úrazů.

Průzkumné šetření bylo provedeno na kongresu pediatrie a dětských sester XXIX. Dny praktické a nemocniční pediatrie v Olomouci v roce 2011. V empirické části práce jsou prezentovány výsledky průřezového šetření o možnostech provádění úrazové prevence v ordinaci dětského lékaře. Jak vyplynulo z vlastního šetření, úrazové prevenci je v ordinacích dětských lékařů věnována velmi malá pozornost. Z vlastního průzkumu vyplývá skutečnost, že sestry a praktičtí lékaři pro děti a dorost (PLDD) nemají dostatek času a kvalitních informací k provádění prevence úrazů.